

Mowa niepełna

1. METRYCZKA

Rok akademicki	2025/2026
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	II stopnia
Forma studiów	Stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	Obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu Centrum Logopedyczne IPS UW ul. Karowa 20, 00-927 Warszawa
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Natalia Siudzińska, prof. ucz.
Koordynator przedmiotu	dr hab. Natalia Siudzińska, prof. UW n.siudzinska@uw.edu.pl dr Kamila Potocka, k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Alicja Karsznia-Sobczak a.karszniaso@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Alicja Karsznia-Sobczak

2. INFORMACJE PODSTAWOWE

Rok i semestr studiów	I rok II stopnia, I semestr	Liczba punktów ECTS	2.50
-----------------------	-----------------------------	---------------------	------

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30 (N)	1
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	35 (S)	1,5

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Poznanie różnych rodzajów niepełności mowy oraz technik upłynniania mowy.
C2	Nauczenie słuchaczy postępowania logopedycznego w pracy z osobami z różnymi rodzajami niepełności mówienia ze szczególnym uwzględnieniem jąkania rozwojowego.

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Zna terminologię logopedyczną oraz lingwistyczną, psychologiczną i medyczną stosowaną w logopedii.
W2	Znajduje dla opisu i analizy wybranego zagadnienia badawczego odpowiednią teorię i metodologię badań.
W3	Posiada metodyczne, pedagogiczne i logopedyczne przygotowanie do samodzielnego prowadzenia terapii logopedycznej.
W4	Posiada ogólną znajomość budowy i funkcjonowania swojego organizmu.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Opracowuje i realizuje działania usprawniające, uwzględniające możliwości i potrzeby pacjenta; umie ocenia skuteczność stosowanych metod i weryfikować je w zależności od efektów.
U2	Przeprowadza wywiad logopedyczny; prowadzi obserwację logopedyczną pacjenta, ocenia stan pacjenta; prowadzi notatki z obserwacji pacjenta.

Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)

U3	Adekwatnie łączy wskazaną koncepcję neuropsychologiczną z jej założeniami, wiąże objawy zaburzeń z ich mózgowym mechanizmem, a także potrafi opisać, na czym polegają wskazane zaburzenia mowy i/lub innych funkcji psychicznych, wynikające z uszkodzenia lub dysfunkcji mózgu.
U4	Potrafi odpowiednio planować i dokumentować zajęcia logopedyczne (umie przygotować konspekty zajęć, ćwiczenia i inne materiały wykorzystane w praktyce logopedycznej).

Kompetencje społecznych – Absolwent jest gotów do:

Potrafi odp
wykorzysta

K1	Wykorzystuje różne rozwiązania technologiczne zarówno w postępowaniu badawczym, jak i w opiece logopedycznej i medycznej nad osobami z dysfunkcjami mowy.
K2	Nawiązuje empatyczny kontakt z pacjentem, przejawia pozytywną postawę w stosunku do osób przewlekle chorych; dostrzega, poprawnie analizuje i pomaga w - skutecznym rozwiązywaniu trudności emocjonalno-społecznych pacjentów z zaburzonym rozwojem mowy lub z nabytymi zaburzeniami mowy; ma umiejętność rozumienia sytuacji emocjonalno-społecznej pacjenta i jego rodziny.
K3	Ma świadomość złożoności problemów wynikających z różnorodności zaburzeń mowy, rozumie konieczność stałego poszerzania wiedzy w tym zakresie oraz stara się praktycznie wykorzystywać zdobytą wiedzę.

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Wykład	1. Rodzaje niepełności mówienia. Definicje jękania. Pierwszo- i drugoplanowe objawy jękania a także jej przyczyny.	W1, 12, W3, W4, U4
Wykład	2. Pojęcie fizjologicznej niepełności mówienia.	W1, W4, U2
Wykład	3. Pojęcie i terapia mowy bezładnej (giełkotu).	W1, U2, K2
Wykład	4. Podejście klasyczne do jękania i rola terapii logopedycznej w jego leczeniu. Poglądy van Riper'a na powstawanie i terapię jękania.	W1, U1, U2
Wykład	5. Rytmizacja mówienia w terapii jękania.	W1, U1, U2, U4, K2
Wykład	6. Metoda mówienia spowolnionego - istota i techniki. Technika terapii jękania oparta na echokorekcji.	K1, K2, K3, U2, U4
Wykład	7. Techniki oddechowe w terapii jękania. Wsparcie gestem w terapii jękania.	K1, K2, K3, U2, U4
Wykład	8. Psychologiczne metody terapii jękania.	W1, U1, K1, U2, U3

6. LITERATURA

Obowiązkowa

- Chęciek M., Jękanie. Diagnostyka – terapia – program, Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2007.
- Faściszewska M., Tuchowska J. A., Narzędzia stosowane w diagnostyce jękania u dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym [w:] Diagnostyka interdyscyplinarna. Wybrane problemy, red. Skibska J., wyd. Impuls, Kraków 2017.
- Guitar B., 2014, Stuttering. An Integrated Approach to Its Nature and Treatment, wyd. LWW.
- Seery C. H., Yairi E., Stuttering. Foundations and Clinical Application, wyd. PEARSONS, England 2015.
- Sidor M., Niepełność mowy w jękaniu, wyd. UMCS, Lublin 2011.
- Szamburski K., Diagnostyka niepełności mówienia [w:] Diagnostyka logopedyczna. Podręcznik akademicki, red. E. Czaplewska, S. Milewski, wyd. GWP, Sopot 2012.
- Tarkowski Z. Jękanie, PWN, Warszawa 1999 s. 35–47, 168–221.
- Tarkowski Z., Góral-Półrola J., Reicchel I., Mowa bezładna [w:] Patologia mowy, red. Z. Tarkowski, wyd. Harmonia, Gdańsk 2017, s. 165-194.

- Węsierska K., 2009, Zaburzenia płynności mówienia u dzieci w wieku przedszkolnym- profilaktyka i wczesna interwencja logopedyczna, „Logopeda”, nr 1 (7) s. 100-115.

Uzupełniająca

- Adamczyk B., Terapia jąkania metodą „Echo”. [w:] Diagnostyka i terapia zaburzeń mowy. Redakcja: T. Gałkowski, Z. Tarkowski, T. Zalewski. Wyd. UMCS, Lublin 1993, s.141–145.
- Byrne R., Pomówmy o zacinaniu, PZWL, Warszawa 1989.
- Chęć M., Etapy w zmodyfikowanym programie psychofizjologicznej terapii jąkających się. "Logopedia" 24, s. 41–60.
- Góral-Półtola J., Organiczna nie płynność mówienia, wyd. Fund. Orator, Lublin 2013.
- Góral-Półtola J., Jąkanie. Analiza procesu komunikacji słownej, wyd. Impuls, Kraków 2016.
- Humeniuk E., Biologiczne i psychiczne aspekty jąkania, wyd. UM, Lublin 2012.
- Janeczko M., Lewandowska H., Terapia jąkania prowadzona metodą kompleksową. [w:] Materiały dydaktyczne dla logopedów. Redakcja: J. Wójtowiczowa. Wyd. UW, Warszawa 1987, s. 9–54.
- Król-Fijewska M., Stanowczo, łagodnie, bez lęku. INTRA, Warszawa 1992.
- Ratyńska J., Szkiełkowska A., Kurkowski Z.M., Markowska R., Zastosowanie testu uwagi słuchowej i lateralizacji słuchowej A. Tomatisa w diagnostyce i terapii osób jąkających się, „Audiofonologia” 2003, t. 24, s. 137-143.
- Szamburski K., Analiza patomechanizmu powstawania jąkania a program terapii, "Logopedia" nr 26, PTL, Lublin 1999.
- Szamburski K., Jąkanie – przyczyna czy skutek zaburzeń emocjonalnych? Konsekwencje dla terapii. [w:] Postępy psychoterapii. Tom III. Redakcja Gapik L. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań 2000.
- Szamburski K., Nerwica jąkania – inny sposób spojrzenia na problem niepłynności mówienia. "Logopedia" nr 23, PTL, Lublin 1996.
- Szeląg E., Neuropsychologiczne podłoże jąkania – przegląd badań empirycznych nad asymetrią funkcjonalną mózgu, „Kosmos”, 44, s.199–214.
- Tarkowski Z., Jąkanie. Zagadnienia etiologii, diagnozy, terapii i prognozy. Wyd. ZSL, Warszawa 1987. Tarkowski Z., Jąkanie. Zagadnienia etiologii, diagnozy, terapii i prognozy. Wyd. ZSL, Warszawa 1987.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.	Np. próg zaliczeniowy
W 1-4 U 1-4 K 1-3	Test	60%

8. INFORMACJE DODATKOWE

Dopuszczalna 2 nieobecności. Powyżej tej liczby (z wyłączeniem przypadków bezzwłocznie udokumentowanych, np. zwolnieniem lekarskim) – nie ma możliwości zaliczenia zajęć. Usprawiedliwione nadprogramowe nieobecności muszą zostać odrobione w sposób wskazany przez osobę prowadzącą zajęcia.

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich